

ninger, der havde fundet Udtryk i Regeringens Kriseforslag og Akkordforslag og i de vedtagne Hypoteklaaneforstrækninger, for tilstrækkelige.

Statsministeren ansaa Forespørgselen for overflødig, da man i Forvejen var opmærksom paa »Vanskelighederne for Medlemmer af den danske Befolkning, som har deres Hjem i Sønderjylland«, og han mente ikke, at den Omstændighed, »at der fortsat kan ventes at være Vanskeligheder i Sønderjylland«, betød nogen stor Forskel fra Tilstanden i det øvrige Land. Ministeren omtalte derefter den Støtte, der gennem Aarene er ydet den sønderjydske Befolkning, endvidere Krisehjælpen i Henhold til Kriseloven af 19. Oktober 1931 og forskellige Støtteforanstaltninger gennem Hypoteklaanefonden, den sønderjydske Laanekasse og Jordfonden. I denne Forbindelse oplyste Ministeren, at Spørgsmaalene om Landbrugets Beskatnings- og Prioritetsforhold tilligemed flere andre Opgaver var optaget til Overvejelse i et Udvalg, som bl. a. skulde søge »at skaffe Rede paa Prioritetsforholdene her i Landet«. Statsministeren sluttede med at udtale »Regeringens Villighed til fortsat at beskæftige sig med saadanne sønderjydske Anliggender, som det maa anses for rimeligt at beskæftige sig med; den vil fremdeles gøre dette i Samraad med den Repræsentation, Sønderjyllands Befolkning har herinde i den danske Rigsdag«.

Socialdemokraternes Ordfører, *J. P. Nielsen*, vendte sig mod Forespørgserens Skildring af den økonomiske Udvikling for det sønderjydske Landbrug siden Genforeningen. Man skulde efter Talerens Mening »tale saa sagte om, at de sønderjydske Landmænd har sat store Penge til under dansk Styre«. Han hævdede desuden, at skulde der gøres mere for Sønderjylland, maatte det ske i Forbindelse med Foranstaltninger for den øvrige Del af Landet; »for stadig at gennemføre Særforanstaltninger for Sønderjylland fører kun til Separation, og det er jeg i hvert Fald en Modstander af«. Endelig pegede Taleren paa, at ogsaa Udøverne af andre Erhverv end Landbruget er kriseramte i Sønderjylland, saaledes baade Købmænd, Landhaandværkere og Fiskere.

Paa Venstres Vegne talte *Madsen-Mygdal*, som ansaa det for Lovgivningsmagts første Pligt at fjerne »den skattemæssige Uret, der i Øjeblikket øves overfor Landbruget«,